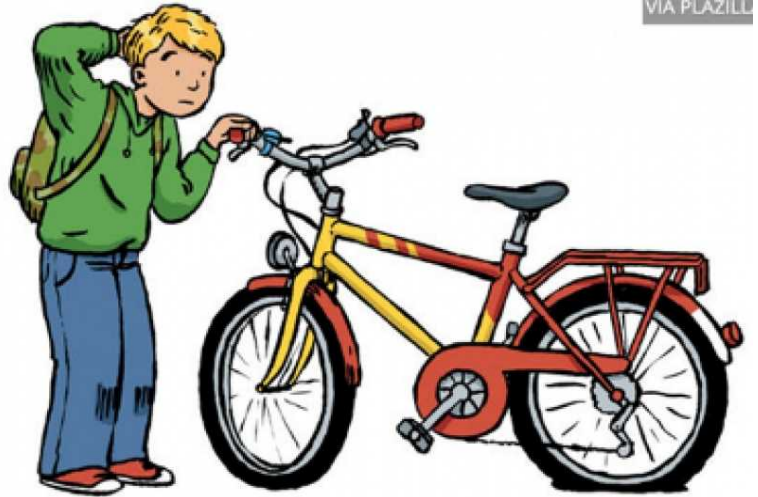

06-01-2020

ONDERWEG

Daar is ie dan! Het eerste nummer van ons nieuwe kerkblad, de "Onderweg". We zijn onderweg. Ik vind "onderweg" wel een mooi woord. Je komt ergens vandaan, hopelijk met goede herinneringen, en je bent ergens naar op weg, misschien wel met hoge verwachtingen. En afhankelijk van de manier van verplaatsen kan de reis zelf ook nog heel wat brengen, belevenissen, dingen om te doen, dingen om te zien. Wie weet reis je samen en is de reis een uitgelezen gelegenheid om bij te praten. Kom je soms amper aan toe als je ergens bent. Af en toe heb je een leuke band of motorpech. Dat hoort er ook bij.

Onderweg dus. Het is ook best een Bijbels woord. Tegenwoordig kun je dat opzoeken, en het woord staat wel 100 keer in de Bijbel, beetje afhankelijk van welke vertaling je kiest. Ik heb die teksten eens bekeken en opeens leest de Bijbel als een soort reisboek. Iedereen lijkt wel op stap. Abraham verlaat huis en haard en gaat op weg naar Kanaän. Het volk Israël vertrekt uit Egypte en is niet minder 40 jaar onderweg in de woestijn. Er zijn wel vijftien psalmen die op de één of andere manier te maken hebben met onderweg zijn naar Jeruzalem. Jezus loopt het hele land Israël af en dan heb je nog Paulus. Allemachtig. Voor wie erbij was met de 'Spring' dienst van oktober □we hebben het nog eens □agelopen□en hij reisde meer dan 11.000 km om het goede nieuws te brengen. Het goede nieuws. Dat brengt je dan als vanzelf bij een nieuwsblad, vooruit, het nieuwe kerkblad

VIA PLAZILL

voor onze kerken. Dat dus wel passend □Onderweg□heet. We hebben mooie herinneringen aan waar we vandaan komen. Het Kerknieuws van Geleen-Beek -Urmond, en de Gaandeweg van Sittard Grevenbicht. Van allebei nemen we zaken mee naar de toekomst. Zeven nummers zullen in het formaat van het vroegere Kerknieuws gemaakt worden (A5), en door onszelf gedrukt. We zijn dankbaar voor de vouwploeg in Geleen dat dat mogelijk maakt. Vier nummers (rond Pasen, zomer, start en Kerst) krijgen het A4 formaat van de vroegere Gaandeweg, en worden extern gedrukt. In die edities kunnen we ook (zwart-wit) foto□ opnemen. Er zijn dit jaar dus 11 nummers gepland, wat meer dan we in Sittard-Grevenbicht gewend waren, wat minder dan in Geleen-Beek-Urmond.

Af en toe zal het nog best even wennen zijn, een leuke band onderweg heb je zomaar, maar met het doel voor ogen wordt die wel weer geplakt. Ik kijk uit naar een mooi jaar 'Onderweg'. Heel graag wens ik de redacties, de vouwploeg, de □Onderweg commissie□ de lopers en al die anderen die bij het blad betrokken zijn heel veel succes en inspiratie. Het is prachtig dat we voortaan allemaal op dezelfde manier geïnformeerd worden met één kerkblad. Weer een stapje op de weg die we samen gaan. Weer wat verder □Onderweg□

Bert StuijOuderling Vorming, Toerusting en Communicatie

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 06-01-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4304, Subitem: 179.

01-02-2020

VERWONDERING EN ANGST ALS TWEE KANSEN

Sommige ervaringen zijn intenser dan andere. De manier waarop mijn hond een andere hond begroet, is meestal een vrolijke ervaring, soms een angstige. Thuiskomen na een werkdag en samen komen met je gezin, is meestal een hele blijde en tevreden ervaring. Pech onderweg of pijn in je rug zijn vervelende ervaringen en het moment dat je kiespijn verholpen is, een heel prettige. Dit soort dagelijkse dingen maken we telkens mee en ze doen iets met ons.

Intensere ervaringen kennen we ook. Het gevoel van verliefdheid kan ons in hemelse sferen brengen. Het begin van een nieuwe opleiding of een nieuwe baan, kan ons ook geweldig positieve flow bezorgen. En voor veel mensen is de geboorte van een kind de meest verheffende ervaring in hun leven. Zulke fases in je leven doen iets met je. Ze zetten het leven als het ware even stil en nodigen je uit dieper na te denken of te voelen wat je leven betekent. De negatieve ervaringen van patiënten in het ziekenhuis doen dat ook. Een plotseling of minder plotselinge opname, een verwonding of ziekte waar je mee verder moet, de tegenslagen die je kunt hebben in de loop van je verblijf of behandeling in het ziekenhuis, zetten je leven ook stil. Ook bij dit soort nare fases ga je dieper nadenken of voelen wat je leven betekent. Je zou ze met een moeilijk woord contrastervaringen kunnen noemen.

In de Middeleeuwen wisten ze dat ook als. Ze spraken toen in mooi Latijn van fascinendum et tremendum: wat je verwondert en wat je beangstigt. Voor de middeleeuwer waren die momenten bij uitstek geschikt om te komen tot gebed, rituelen, bedevaarten of boete. Tegenwoordig beleven we ze meestal anders, maar dat betekent niet dat we er niet mee te maken krijgen. We vinden telkens nieuwe manieren om met indrukwekkende ervaringen om te gaan.

In het ziekenhuis zijn eenvoudige rituelen van groot belang. Een cadeau of een kaart, een kaarsje of een geschreven tekst in de stilleruimte, een kus of een knuffel laten iets zien van wat we voelen als het er echt op aan komt. Behalve al die dingen die we doen, zijn er ook dingen die we zeggen. We noemen de geboorte van een kind een geschenk, het omgaan met de ziekte een strijd, en soms de dood een verlossing.

Je kunt daaraan merken dat we ook in onze tijd dieper denken en voelen op de momenten die er het meeste toe doen. En het is ook goed dat we op die momenten beter kunnen ervaren wat er echt toe doet in het leven, en hoe we er zin aan geven. Ik denk dat we, bij alles wat ons raakt, de kans moeten grijpen om te voelen wat er echt toe doet. Het zijn de inzichten die ons richting kunnen geven en troost, tevredenheid en motivatie. Het leven is nu eenmaal niet een gladgestreken tijd tussen leven en dood, maar een verrassende reis vol fascinendum en tremendum, vol van wat je verwondert en beangstigt.

Ralf Smeets

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 01-02-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4388, Subitem: 179.

02-05-2020

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. In aanloop naar het samengaan van de PGSG en de PGGBU is het goed om elkaar nog beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan twee oudere leden van beide kerken, namelijk Corrie de Zeeuw (PGSG) en Dineke Moerman (PGGBU).

Waar en wanneer groeide u op en in welk soort

gezin? DINEKE: 4 januari 1933 werd ik geboren, met

liefde ontvangen en omringd door liefhebbende ouders en drie broertjes. Mijn hele leven bleef ik een verwend mens. Mijn ouders kwamen uit de Noordwesthoek van Brabant naar Rotterdam en settelden zich op Zuid, in Tuindorp-Vreewijk. Het leek wel op Geleen. Veel import uit de andere provincies, waar armoede was. Bijvoorbeeld onderwijzers, ambtenaren, havenarbeiders. Mijn vader was deurwaarder der Directe Belastingen, zoals dat vroeger heette, een kleine ambtenaar dus.

CORRIE: Ik ben geboren in Maastricht, gedoopt in Ede en al van 1926 wonend in Sittard, waarvan 5 jaar in Geleen. Mijn ouders komen oorspronkelijk van de Veluwe. Mijn vader was wegebouwer en werd naar Limburg gestuurd om voor de firma diverse werken over heel Limburg uit te voeren.

Welke rol speelden kerk en geloof in dit gezin? DINEKE: Geloof en kerk waren heel belangrijk in ons gezin. We waren

, heel erg, Gereformeerd. Mijn ouders leefden, vol liefde, echt uit hun geloof. En dat heeft ons, de kinderen, geen kwaad gedaan. Ook wij wisten en weten: Er is er Een, die je liefheeft zoals je bent. Als er vanuit de kerk een beroep op je

gedaan werd, zei je Ja. CORRIE: Een warm gezin, dat geen verschil maakte tussen protestant of katholiek. Wij hebben als kinderen altijd heerlijk gepeeld met alle katholieke kinderen uit de buurt, al waren de pastoors het er niet mee eens.

We gingen naar de zondagsschool en 3 middags met de buurmeisjes (een strik in het haar) naar het lof, 1 cent voor de kerk, 1 cent voor het snoepwinkeltje tegenover de kerk. Wij zijn opgevoed met lezen uit de kinderbijbel en bidden voor het eten, pikten veel strenge geboden op in de katholieke gezinnen. Mijn vader is lang diaken geweest in de kerk en bij de gemeente Sittard bij Maatschappelijk hulpbetoon. Anderen helpen was in ons gezin vanzelfsprekend.

Wilt u een beschrijving geven van uw levensweg? DINEKE: Dus in Rotterdam geboren, aan de oevers van de Maas. Toen ik 7

jaar was brak de oorlog uit en duurde tot mijn 12de jaar. Dus mijn lagerschooltijd. Daarna naar de mulo. Mijn oudste broer mocht naar de HBS, de rest naar de Mulo. Anders kon Bruin het niet trekken. Zo ging dat vroeger. Na de Mulo naar kantoor. Zelfs daar onder de bescherming van GG (Geref. grondslag). Eerst anderhalf jaar administratie Ziekenhuis Eudokia, daarna administratie Vereniging voor Voorbereidend Hoger onderwijs op GG aan het Henegouwerplein. Intussen had ik al vroeg een vriendje. Hij werd later mijn verloofde en in 1955 trouwden we en gingen driehoog-achter wonen (inwoning). Wout had de MTS gedaan en na 2 jaar verhuisden we naar Den Haag waar hij op een tekenkamer van Staatsmijnen aan de slag ging. Daar kregen we een flatje. Wat een rijkdom! Zeven jaar woonden we met heel veel plezier in Den Haag.

Daar werden we verblijd met de komst van onze twee dochters. Mede door het sluiten van de mijnen breidde de tekenkamer in Den Haag zich niet uit. Dus op naar Geleen, het donkere zuiden. Een huis met een tuin en de komst van onze zoon.

Geweldig, de rijkdom kon niet op. En we werden van harte welkom geheten in de Geref. Kerk. Wout ging elke dag met veel plezier naar zijn werk. Ik kreeg een vriendinnenkring en de kinderen hun vriendjes. De kerk deed ook hier een beroep op

ons. Zo ging ons leven met plezier en zorgen verder. Het pensioen kondigde zich aan. Een fijne tijd. We waren 62 jaar getrouwd toen Wout plotseling overleed. Niet te beschrijven is het hoe je je dan voelt. Maar langzaam ga ik toch verder en ben heel blij, dat ik nog mag leven en toch genieten van kinderen, klein- en achterkleinkinderen en vrienden.

CORRIE: Na de lagere school in Sittard en de protestantse Mulo in Geleen, waar we uitzonderlijk goed onderwijs hebben gekregen, nog een jaar wiskunde en natuurkunde, steno en typen gevolgd. Na 2 jaar vertraging, door oproep van

onze leraren in militaire dienst in 1939 en in 1944, zou ik op 18 september in Roermond een vervolgopleiding gaan volgen. Dat is natuurlijk niet doorgedaan, want na de bevrijding van Sittard was Roermond nog steeds bezet gebied en

onbereikbaar. Mijn vader is bij de gemeente Sittard in tijdelijke dienst gaan werken. Daar werd in het voorjaar van 1945 vensterglas verdeeld aan de slachtoffers van de verschillende beschietingen. Omdat ik niet naar school kon, werd mij

gevraagd of ik wilde komen helpen. In augustus vroegen mijn ouders of ik mijn studie wilde vervolgen. Mijn broer ging in Delft studeren. Ik vond dat ik maar moest doorgaan met mijn werk bij de gemeente Sittard, waar ik het goed naar mijn zin

had en dat het weer veel ging kosten om 2 kinderen tegelijk te laten studeren. Ik heb dat nooit thuis verteld. Ik ben daar een paar jaar in dienst geweest en later naar Philips gegaan, omdat ik daar aanmerkelijk meer kon verdienen. Heel

fijn om in een startend bedrijf te beginnen als secretaresse van de directeur. In mijn vrije tijd volgde ik een opleiding voor leiding bij de scouting. Met veel plezier de kaboutergroep en later ook de gidsen geleid. In 1949

getrouwd. Wim was toen kerkvoogd in Geleen en penningmeester van de Centrale gemeente Mijnstreek. Ons gezin werd gezegend met 3 kinderen, 3 kleinkinderen en 3 achterkleinkinderen, die ik als een enorm cadeau heb ervaren. We hebben

een heel fijn gezin gehad, waar ik alle kansen heb gekregen om alle cursussen en lezingen waar ik belangstelling voor had te kunnen volgen. Mijn man Wim is in 1996 overleden, hij heeft bijna 45 jaar op de tekenkamer bij DSM gewerkt. Hij

liet ons altijd meegenieten van alle nieuwe ontwikkelingen, waar mijn kinderen en ik heel blij mee waren. Gelukkig heeft

hij van zijn pensioen kunnen genieten. Ik ben 60 jaar lid van de Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen geweest. Na 40 jaar penningmeesterschap heb ik per 1 januari de kas van de Geologische vereniging overgedragen. Ik volgde daar enorm veel schitterende lezingen, cursussen en zoekexcursies en ook cursussen op de Laboratoriumschool, Technische Hochschule Aken en TH Clausthalzellerfeld. In Maastricht heb ik veel jaren bij de HOVO onderwijs gevolgd in kunstgeschiedenis en andere onderwerpen. Bij de Dante vereniging in Sittard heb ik de laatste jaren heel veel over Italië geleerd.

Is uw geloof veranderd gedurende uw leven?

DINEKE: Natuurlijk verandert je geloof. Zoals je volwassen wordt en leert nadenken, zo groeit je beleving. Toch blijft dat geloven in de Eeuwige, een zeker weten???, een rustgevend houvast. CORRIE:

Een beetje moeilijke vraag. In Jezus geloof ik zonder meer en probeer zo goed mogelijk daar naar te leven, maar aan God heb ik grote twijfel. Als ik dan aan een paar bijzondere ervaringen denk, dan moet er toch ergens iets bijzonders zijn. De prachtige kristallen, die ik nog steeds onder de microscoop bekijk, mijn dochter, die na een gebed in de kerk, als een wonder weer van het leven geniet, tijdens een zoektocht een melding van mijn overleden man, die me riep niet de berg op te gaan; Ik deed een stap opzij, en vlak hierna kwam er met geweld een groot deel van de berg waar ik op wilde klimmen naar beneden. Een ongeluk voorkomen; dan denk ik er moet toch meer zijn.

Wat betekent het lid zijn van een kerk voor u?

DINEKE: Lid van de kerk zijn is voor mij heel belangrijk. Het samen geloven en werken voor de kerk maakt mij blij. En de kerk is toch een soort hulpmiddel om je geloof te onderhouden. CORRIE: Heel veel. Als het even kan, verzuim ik niet graag de kerk. Ik geniet van het zingen en de preken. Voel me thuis binnen de gemeenschap en ervaar er ook warmte. Zelf kan ik absoluut niet zingen en mijn stem is heel slecht, toch zing ik graag mee en hoop, dat niemand het hoort. Na afloop bij de koffie wordt er heel fijn nagepraat, soms over de preek, maar altijd gezellig. Ik miste dit jaar heel erg het toelevens naar Pasen. Ik heb enorm genoten van de vieringen via mijn tablet. Heel veel dank daarvoor!

Hoe staat u tegenover het samengaan van PGGBU en PGSG? DINEKE: Geleen-Sittard-Kerk. Heel erg jammer, dat het nodig is, het samengaan. Maar het kan niet anders en daarom werken we hard aan dat samen zijn. Frappant, dat nu, na een aantal jaren, het samen verbonden zijn, is gegroeid. Daar ben ik heel erg blij om. Het is hetzelfde gevoel als toen we herv.-gerief. Samenvoegden. Ook dat groeide en is nu niet meer weg te denken. Dus, moed houden, t komt goed. CORRIE: Volledig mee eens. Ik vind het fijn dat de kerk nu weer gevuld is en omdat ik altijd een enorme band heb met Geleen door school, wonen en verenigingen ben ik blij dat we nu samenkomen. Alleen de keus voor een gebouw vind ik moeilijk. Niet om de afstand, maar omdat het geluid in Geleen nog steeds niet helemaal goed is, ik hoor nog steeds een echo. Er zal in de toekomst voor veel ouderen vervoer geregeld moeten worden. Hoe gaat het met u, nu in deze lastige periode met de coronacrisis? DINEKE: De coronatijd is voor mij een tijd van bezinning geworden. Maar voor ons mensen, allemaal heel erg triest. Veel mensen overleden. En de economische positie voor velen. Hoe komen we hieruit en degenen, die al aan de rand van het bestaan leven. Hoe kunnen wij voor hen handen en voeten zijn? CORRIE: Tot nu toe

gelukkig heel goed, al mis ik alle gezellige bijeenkomsten. Ik was nog bij heel wat groepen; het wordt wel heel erg saai. Gelukkig komen mijn zoon en schoondochter nog een keer in de week. Zij doen boodschappen en nog veel meer dingen waar ik moeite mee heb. Ik voel me bevoorrecht dat ik zo'n mooie tuin heb, waar mijn schoondochter me elke keer weer verwent met nieuwe bloemen, de hartelijkheid van burens, telefoontjes, tekeningen van de achterkleinkinderen.

Wilt u de lezers van Onderweg nog iets meegeven/op het hart drukken? DINEKE: Iets meegeven? Ieder heeft zijn eigen leven, maar we zijn wel samen onderweg. En dat samen is heel erg belangrijk. Dus samen werken aan onze nieuwe kerk. Dat is de plaats, waar we samen ons loflied voor de Eeuwige zingen. En dat versterkt ons geloof. Ik ben een kind, door God bemind en voor het geluk geboren. Ik wens iedereen toe, dat hij het zo kan beleven. CORRIE: Geniet van de mooie dingen, die er ook zijn, burens die vragen of ik hulp nodig heb, een bosje bloemen voor de deur met een groet. Dineke gaf de antwoorden op bovenstaande vragen enkele weken geleden. Op dit moment ligt zij op de revalidatie-afdeling van het ziekenhuis in Sittard-Geleen als gevolg van een val. Ze staat nog helemaal achter haar antwoorden voor dit interview. Ze voelt zich een kind van God, door Hem bemind. We wensen haar uiteraard veel sterkte bij het herstel.

Onder redactie van Willy de Koning

Vervolg op volgende pagina >>

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 02-05-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4746, Subitem: 179.

03-06-2020

EEN LANGE WEG TE GAAN

Sinds half maart hebben we een hele weg afgelegd met hindernissen en beperkingen. Een ieder heeft die weg op eigen wijze doorstaan. Voor velen was het een weg van onzekerheid, zorgen en vragen. Anderen konden zonder noemenswaardige problemen de tijd doorkomen.

Holle weg in Limburg

Op weg zijn is een Bijbels beeld. Het woord 'weg' kom je dan ook vaak tegen in de Bijbel. De Bijbelse weg omvat overigens meer dan het traject van A naar B. Want aan de weg die je gaat, kun je aflezen wie je bent. Jouw gedrag, keuzes, handel en wandel tekenen de route, die je gaat. En ook hoe je omgaat met uitdagingen en tegenslagen. Het volk Israël weet wat de weg inhoudt. Vele jaren was het onderweg van onderdrukking naar bevrijding. En van ballingschap naar thuiskomst. Ook Jezus gebruikt het beeld van de weg en betreft het op zichzelf, als Hij zegt: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven' (Johannes 14:6). En de volgelingen van Jezus worden 'mensen van de Weg' genoemd (Handelingen 9:2).

Ook wij hebben onze weg te gaan. En op onze weg door ons leven komen we veel tegen. Mooie dingen en vreugdevolle ontmoetingen. Vernieuwingen en veranderingen. Soms is er ook oponthoud. Dan sta je even stil. Dan kun je om je heen kijken en even op adem komen, voordat je weer verdergaat. Soms zijn er behoorlijke blokkades die je op je pad tegenkomt, zoals ziekte, een verlies of tegenstand.

Geen enkele levensweg is hetzelfde. De één hobbelt vrolijk voort over Heren wegen. De ander struikelt voortdurend. De een heeft er de vaart in en bruist van dynamiek en vooruitgang. De ander komt amper verder en heeft het gevoel voortdurend stil te staan of achteruit te gaan. En wat betreft de huidige situatie zijn we er nog lang niet. We hebben nog een hele weg te gaan. En hoe die er uitziet, we weten het gewoon niet. Maar welke weg we ook gaan, we hoeven niet alleen te reizen. Er is altijd EEN die met ons meetrekt, zoals zo mooi onder woorden gebracht door Frans Cromphout.

Moge de weg je zeggen: Volg me maar. Moge de ster je zeggen: richt je vaart op mij. Moge de grond je zeggen: bezaai me. Moge het water je zeggen: drink me. Moge het vuur je zeggen: warm je. Moge de boom je zeggen: schuil in mijn schaduw. Moge de vrucht je zeggen: pluk me, eet me. En als je de weg kwijtraakt, geen vaste grond meer vindten dreigt te verdrinken, als het vuur gedoofd is en je kou lijdt in een nacht zonder sterren, als de bomen kaal zijn en je honger en dorst hebt, dan moge de Stem je zeggen: Wees niet bang, IK zal er zijn.

U allen wens ik graag goede moed toe en Gods zegen op al uw wegen.
Hartelijke groeten, Pier Prins

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 03-06-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4901, Subitem: 179.

03-07-2020

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Bij het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar nog beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Rosetta Lemmens (PGGBU) en Ard Kolkman (PGSG), beiden lid van het team dat Spring!-diensten organiseert.

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

ROSETTA: Ik ben in 1991 geboren in het ziekenhuis in Geleen. Ik ben opgegroeid in Elsloo en hier woon ik nog steeds met veel plezier. Mijn gezin bestaat uit mijn ouders en mijn zusje. ARD: Ik ben opgegroeid in Twente, in een dorpje genaamd Vriezenveen. Hier ben ik hervormd christelijk opgevoegd. Ik heb een erg fijne jeugd gehad met mijn ouders en mijn tweebroers. Rond mijn 20e ben ik voor mijn studie richting Oss/Nijmegen verhuisd en sinds ongeveer 6 jaar wonen we in Sittard. In 2014 ben ik getrouwd met Mirjam, voor de kerk in het kerkje aan de Gruizenstraat in Sittard. En inmiddels zijn we de trotse ouders van Lynn en Noud.

Welke opleiding heb je gevolgd en wat doe je in het dagelijks leven? ROSETTA: Op de universiteit van Utrecht heb ik een bachelor en master farmacie gevolgd. Daarna heb ik me gespecialiseerd tot openbaar apotheker. Momenteel ben ik dan ook werkzaam als apotheker in apotheek Born. ARD: Ik heb chemie gestudeerd in Enschede, ben gepromoveerd in biofysische chemie in Nijmegen en werk momenteel als productontwikkelaar van nieuwe materialen bij DSM in Geleen. Met twee jonge kinderen thuis is er altijd leven in de brouwerij en we ondernemen veel leukedingen. Het ontvangen en op bezoek gaan bij familie en vrienden is iets wat ik graag doe. Verdervind ik het leuk om te mountainbiken, racefietsen en van het Bourgondische Limburgse leven te genieten.

Wanneer begon je je in te zetten als vrijwilliger in de kerk en waarom? ROSETTA: Ik ben in mijn jeugd begonnen om samen met een vriendin de crèche te doen. Ik was toen een jaar of 16. Mijn moeder was altijd betrokken bij de kinderen in de kerk. Dit leek mij leuk om te doen. Later raakte ik ook betrokken bij de iets oudere kinderen (nu kinderherberg genaamd). Hierbij wil ik graag op een speelse manier bezig zijn met de bijbel. Het is belangrijk om het geloof door te geven aan de jongere generaties. ARD: Ik ben vanaf het begin betrokken bij (jeugd)activiteiten in de kerk. Ik vind zelf het geloof belangrijk en wil graag een bijdrage leveren aan onze gemeente. Daarnaast vind ik onze kerk altijd een gezellige omgeving om nieuwe mensen te leren kennen, op zowel persoonlijk als geloofsgebied.

Wat betekenen de Spring!-diensten voor jou en voor onze kerk? Wat is je taak daarin? ROSETTA: Spring!-diensten betekenen voor mij op een creatieve manier bezig zijn met het geloof. Tijdens de voorbereiding duiken we in een bijbelverhaal. Hierbij leer ik veel van hoe andere de verhalen zien. Tijdens de dienst zelf vind ik de verbinding met andere personen erg belangrijk. Het is mooi om te zien hoe verschillende muziekstukken, een Bijbelverhaal, actualiteiten en alle componenten samen komen om mensen aan het denken te zetten wat geloof kan betekenen in het dagelijks leven. Ook humor mag niet ontbreken. Bij de voorbereidingen van de Spring-diensten hou ik meestal bezig met wat de kinderen kunnen doen. Daarnaast help ik met de PR door berichten te plaatsen op onze facebook-pagina en in de uit-agenda. Mijn taak

tijdens de dienst zelfverschilt altijd, zo heb ik bijvoorbeeld de tweespraak gedaan of het Bijbelverhaal voorgelezen. ARD: Ik ben vanaf het begin betrokken geweest bij het organiseren van de Spring! diensten. Aan de ene kant is het erg leuk om in een nieuw format te werken aan vernieuwing binnen onze gemeente. Aan de andere kant doen we tijdens de voorbereiding ongemerkt veel aan catechese waar ik altijd veel leer van Bijbelstudies en de ervaringen van iedereen binnen het Spring! team. Vaste rollen hebben we niet echt, dit wisselt vaak per dienst.

Wat betekenen geloof en kerk voor jou persoonlijk? ROSETTA: In het geloof vind ik steun en kracht. Daarnaast is een belangrijk onderdeel hiervan denaastenliefde. Dit is ook het gene wat ik in de kerk ervaar. Daarnaast kan een kerkdienst ervoor zorgen dat je bepaalde dingen in het leven in een ander perspectief plaats. ARD: Ik ben christelijk opgevoed en wij voeden ook onze kinderen christelijk op. Het samen beleven van het geloof en de normen en waarden van het geloof vind ik belangrijk. De kerk is voor mij voornamelijk een ontmoetingsplek en een plek ter bezinning en inspiratie.

Onze kerkelijke gemeente is behoorlijk aan het vergrijzen, hoe zie je de toekomst? ROSETTA: Bij Spring!-diensten proberen we jongeren en kinderen aan te spreken om met het geloof bezig te zijn. Maar zoals iedereen ziet is het aantal jongeren en kinderen in de kerk erg klein. Het geloof zal er altijd zijn. De vraag is alleen in welke vorm de jongere generaties dit gaan beleven. ARD: Dat is een goede vraag. Als relatief jong lid zie ik de toekomst niet al te optimistisch in. Zeker op de langere termijn. Er zijn helaas erg weinig jonge gemeenteleden, waardoor mijn motivatie om vaak de kerk te bezoeken niet omhoog gaat. Daarentegen bevalt het momenteel erg goed om actief bezig te zijn in de kerk en iedereen te ontmoeten. Hier haal ik dan ook zeker energie uit.

Spring!-diensten stellen altijd een Bijbelse figuur centraal. Is er zo'n Bijbelse figuur aan wie jij je spiegelt?

ROSETTA: Nee, er is geen Bijbels figuur waaraan ik mij spiegel. Het leven van deze personen zijn vaak zo anders als mijn leven dat ik dit lastig vind. Natuurlijk herken ik soms karaktertrekjes of gewoontes van mezelf in een Bijbels figuur. ARD: Ik spiegel mezelf niet zozeer aan 1 persoon in de Bijbel. Ik blijf het bij elk onderwerp van de Spring! Diensten erg interessant vinden, dat ik nog zoveel kan leren van bekende figuren uit de Bijbel. Tijdens de afgelopen Spring! dienst stond de Samaritaanse vrouw centraal. Ik kende dit verhaal eigenlijk niet zo goed, maar de boodschap dat iedereen er toe doet, dat Jezus jou ziet endat jij er ook voor anderen mensen kunt zijn is toch tijdloos? Zo kan ik door veel Bijbelse figuren makkelijk een brug maken naar het dagelijkse leven.

De huidige coronacrisis roept van alles op. Kun je er ook iets positiefs in ontdekken? ROSETTA: De naastenliefde waardoor mensen elkaar vooral in de beginsituatie van de crisis een hart onder de riem staken of de helpende hand boden aan mensen die dit nodig hadden. Daarnaast heeft deze crisis geleid tot een herwaardering van de zorg. ARD: De coronacrisis maakt voor mij nogmaals duidelijk dat we moeten genieten in het moment. Geniet van mensen om je heen, geniet van Sittard en omgeving en geniet van het leven zoals het komt. Soms regent het (zoals in het midden van de coronacrisis) en

soms schijntde zon. Wees er bewust van dat alles
snel kan veranderen,maar geniet. Carpe Diem.
Onder redactie van Willy de Koning

Vervolg op volgende pagina >>

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 03-07-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4994, Subitem: 179.

03-07-2020

EEN NIEUWE GEMEENTE, EEN NIEUWE FOLDER

We hebben een nieuwe gemeente, met de uitnodigende naam "Maas- en Beekdal". Een goede reden om ook een uitnodigende nieuwe folder te maken.

Een folder om neer te leggen, uit te delen, wellicht naar campings in de buurt te sturen, of gewoon om nieuwe leden mee te verwelkomen. De folder nodigt mensen uit om ons te leren kennen, om mee te doen met onze activiteiten, of eens naar een kerkdienst te komen. Maar de folder kan ook een ingang zijn voor mensen die troost of inspiratie zoeken, of gewoon een goed gesprek of een ontmoeting. Onze predikanten stellen zichzelf voor, en uiteraard laat de folder zien waar onze kerken gevonden kunnen worden. Geef rustig aan als u folders nodig heeft, er is een flink aantal beschikbaar. Ze zullen uiteraard ook in de kerken worden neergelegd.

Namens de werkgroep communicatie,
Bert Stuij

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 03-07-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 4995, Subitem: 179.

31-10-2020

DOORSTART "ZIN EN HAPJES" ALWEER LAM GELEGD

Heel makkelijk is het allemaal niet in deze tijden van corona, maar toch waagde het team van "Zin en Hapjes" het om weer van start te gaan. Dat was een goede gedachte, zo bleek op zondagmiddag 4 oktober. Er was sprake van een succesvolle doorstart!

In de gezellige beslotenheid van de Gruizenkerk kon het nu niet en er waren diverse maatregelen nodig om dit verantwoord te doen. Maar toch, zo'n 25 mensen waren erbij in de Johanneskerk, onder wie ook verschillende mensen voor het eerst. De column werd uitgesproken door Lijsbeth Bruens en ging over luisteren. Dat was best toepasselijk, want met anderhalve meter tussen mensen is luisteren nog belangrijker en moet je er soms nog wat meer moeite voor doen. Elly Meijers zong staande achter een veilig corona-spatscherm enkele toepasselijke liederen, begeleid door Bert Stuij op gitaar. Lekker hapjes werden gemaakt en geserveerd door Gerdien Zwartkruis. Daarnaast, vaste prik: twee soorten zoute stokjes. Echte zoute stokjes om te eten en symbolische zoute stokjes om wat langer op te knabbelen, namelijk briefjes met stellingen om over door te praten. Het was de bedoeling om in ieder geval tot eind dit jaar de volgende afleveringen van 'Zin en Hapjes' in de Johanneskerk te laten plaatsvinden. Voor zondag 1 november stond columnist Nely Stuij gepland met het onderwerp Balans, maar de aangescherpte coronamaatregelen laten dat niet toe. Houd goede moed mensen, wat in het vat zit verzuurt niet!

Willy de Koning

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 31-10-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5251, Subitem: 179.

31-10-2020

VEEL KRINGENWERKACTIVITEITEN GAAN NOG NIET DOOR UITKIJKEN NAAR BETERE TIJDEN

Tot onze spijt moeten we nog steeds veel kerkelijke activiteiten en onderdelen van het kringenwerkprogramma uitstellen in verband met Corona. Dat vinden we heel jammer, we weten dat hoeveel mensen uitkijken naar de talloze momenten van ontmoeting, inspiratie en verdieping.

Concreet gaat het bijvoorbeeld om Zin en Hapjes, de zondagmiddag activiteit die steeds op de eerste zondag van de maand georganiseerd wordt. De editie van 1 november gaat niet door. Hetzelfde geldt voor de film-middagen op vrijdag in de ontmoetingskerk, het actualiteitscafé, Emmaplein 50, en de zondagmiddag ontmoetingen op de derde

zondag van de maand in "de Herberg". Ook de lezing van At Ipenburg over "Islam en Islamisme" kan niet zoals gepland op 12 november doorgaan. Vanaf half november staan er voorlopig nog een aantal activiteiten gepland, maar u zult begrijpen dat het allemaal nog zeer onzeker en precair is. Houd dus alstublieft vooral de sites "Kringenwerk.nl" in de gaten, en de site van de kerk "pgmbd.nl". Die proberen we up to date te houden. Maar bel bij twijfel vooral de contactpersoon voor de betreffende activiteit!.

Er wordt zeker nagedacht over wat er dan nog wél kan, maar dat is nog niet zo eenvoudig. In elk geval is contact houden per mail, kaartje, of telefoon mogelijk. Of wellicht een wandeling door het bos op gepaste afstand waar mensen voor elkaar een luisterend oor willen zijn. Houd goede moed en houd elkaar vast.

Bert Stuij (ouderling vorming en toerusting) en Dick Haster (voorzitter kringenwerk)

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 31-10-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5253, Subitem: 179.

05-11-2020

OECUMENISCHE VIERING "REMEMBRANCE DAY" IN PETRUSKERK WORDT BESLOTEN BIJEENKOMST

Het is een bijzondere traditie. Op Remembrance Day of "Klaprooszondag" worden in een oecumenische viering in de grote Petruskerk van Sittard de oorlogsslachtoffers herdacht.

Namens onze gemeente is Bert Stuij daarbij betrokken. Alleen, anders dan aangekondigd en afgekondigd (ook in de Onderweg die er aan komt), kan het geen openbare viering zijn, deze keer. Vanwege Corona moet het helaas een besloten bijeenkomst worden, en kunt u niet fysiek aansluiten. Gelukkig kunt u wel meekijken naar deze bijzondere viering, en wil via de link <https://live.netcamviewer.nl/grotekerk/1074> .

Klaprooszondag is een Britse traditie, die teruggaat op de eerste wereldoorlog. The Great War, zoals die daar nog altijd heet. Een half miljoen jonge soldaten stierven in die oorlog in de loopgraven van Vlaanderen, en de enige bloemen die op de verwoeste aarde bloeien wilden waren klaprozen. Rood als het bloed van de tallozen die er stierven. De wapens zwegen op 11 november, en

de klaprooszondag is de zondag die daar het dichtst bij ligt. Ook in Sittard, Born en Grevenbicht liggen er Britse soldaten op de oorlogskerkhoven die wij hier hebben, uiteraard zijn dat slachtoffers van de tweede wereldoorlog. Het oorlogsgravencomité van Sittard-Geleen organiseert al vele jaren deze viering en herdenking, die verder nog bestaat uit kransleggingen bij oorlogsgraven. Het is altijd heel bijzonder om op deze manier de gevallen te herdenken, en dat doen vanuit een diep besef van dankbaarheid. Dankbaarheid voor de vrijheid die wij genieten. Op elk van de oorlogskerkhoven leest een Brits militair een korte tekst, en klinkt de Last Post.

Dit is de tekst: They shall not grow old as we that are left grow old; Age shall not weary them, nor the years condemn. At the going down of the sun and in the morning, we will remember them. (Zij zullen niet oud worden, waar wij wel oud mogen worden. Ouderdom zal hen niet tekenen, noch zullen de jaren hen belasten. Als de zon onder gaat, en in de ochtend, zullen wij ons hen blijven herinneren) Ik vind dat steeds weer indrukwekkend.

Bert Stuij

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 05-11-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5277, Subitem: 179.

27-11-2020

NIEUW UIT HET GRUIZENKERKJE: ZIN AAN TAFEL MOOIE GESPREKKEN OM DIGITAAL BIJ AAN TE SCHUIVEN

Zin in het Gruizenkerkje, dat hebben we zeker. Er zijn al heel wat mooie en "zinvolle" activiteiten uitgevoerd, of dan toch tenminste bedacht. Zinwandelingen op de vrijdagmiddag. De kerkenwacht op donderdag, die de deur voor iedereen open deed. Zinlopen, voor mensen die een sportief stukje hardlopen met zingeving wilden combineren.

In de planning zaten de Preek van de Leek en de Zinspiratie tafels, die we samen met G7 wilden organiseren. En natuurlijk de inspirerende Zin en Hapjes middagen op de eerste zondag van de maand. Met columnisten, muziek en heerlijke hapjes aan statafels.

We hoeven u niet te vertellen dat Corona ook hier roet in het eten gooide. Verreweg de meeste activiteiten moesten we stoppen. In de zomer kwam er een film uit het Gruizenkerkje, met hoogtepunten uit columns en muziek. Nog één keer, in oktober, lukte een Zin en Hapjes, maar wel vanuit de Johanneskerk waar meer ruimte was. Maar we gaan toch iets nieuws proberen. Zo lang het duurt willen we de eerste zondag van de maand een □Zinbrief□uitsturen, getiteld □Zin uit het Gruizenkerkje□ Met links naar muziek en inspiratie. Voor de mensen in onze mailinggroep is de eerste al uitgegaan in november. Het thema was toen □Vertrouwen□ Als u die van december graag

wilt ontvangen, stuur dan even een mail naar stuijfiles@gmail.com. Dan krijgt u een brief over □Ontvangen□het Sinterklaas geweest, immers.

Maar we zijn nog meer van plan. Op de derde zondag van de maand □en voor het eerst dus op 20 december □gaan we iets nieuws doen. We noemen het □Zin aan Tafel□ Met drie of vier mensen zitten we aan een mooie tafel in het Gruizenkerkje, en we vertellen wat óns geraakt heeft over het thema van die middag. De eerste keer is dat □Verwachting□ hoe kan het ook anders op de laatste zondag voor kerst. We laten muziek horen, lezen wellicht een gedicht voor, of delen zomaar een inspirerende tekst. En het mooie is, u kunt daarbij zijn. We sturen u een ZOOM link, zodat u voor uw gevoel met ons aan tafel zit. En met één druk op de knop zit u opeens aan een klein digitaal tafeltje met drie of vier mensen, om ook nog even door te praten. Of het allemaal gaat lukken? We vinden het nog heel spannend, eerlijk gezegd, ook qua techniek. Maar we gaan er voor. De link krijgt u nog (als u zeker wilt weten dat u hem niet mist, stuur dan een mail naar stuijfiles@gmail.com!) . En als u er de eerste keer niet bij kunt zijn, we hopen het in januari weer te doen. Het Gruizenzin team

Vervolg op volgende pagina >>

Vervolg van: NIEUW UIT HET GRUIZENKERKJE: ZIN AAN TAFEL □
MOOIE GESPREKKEN OM DIGITAAL BIJ AAN TE SCHUIVEN

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 27-11-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5326, Subitem: 179.

18-12-2020

ZIN IN TAFELS IN DE GRUIZENKERK

Zoomen over verwachting

Aanstaande zondag is het tijd voor een bijzonder experiment. Bij elkaar komen in het Gruizenkerkje lukt nu niet en zelfs ons plan om rond een tafel te gaan zitten voor een goed gesprek is met de huidige Corona maatregelen even niet haalbaar. Maar digitaal samenkomen kan nog wel! Aan verschillende tafels in het Gruizenkerkje is gesproken met mensen (één voor één, corona proof!) over het prachtige woord: Verwachting. Is deze tijd daar niet vol van, zeker naar kerst toe? Maar durven we nog wel te verwachten? Gesprekken met Lianne van Oord, Herbert Hooijkaas, Rianne Spa en Bert Stuij. Van die gesprekken is een film gemaakt, die we met elkaar bekijken willen. Via Zoom. Om dan met elkaar in gesprek te gaan over datzelfde woord: verwachting. Als het lukt misschien wel in kleine groepjes. Wil je meedoen, klik dan zondagmiddag om vier uur precies op onderstaande link (of copieer die in je browser): <https://us02web.zoom.us/j/81199985420?pwd=SUIIZIRHU1I1Q1NaZ3E0Sm93cGxpQT09> Voor de zekerheid (al heb je dat niet nodig) ook nog de code voor de Zoom samenkomst, en het wachtwoord. Meeting ID: 811 9998 5420 Wachtwoord: 662206 We kijken enorm naar jullie uit, en zitten achter de camera te wachten. Vol verwachting. Best spannend. Bert Stuij en Lianne van Oord □namens het Gruizenteam

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 18-12-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5374, Subitem: 179.

18-12-2020

TOCH EEN KERSTVERHAAL

Digitale versie met prachtige muziek

Houtsnijwerk, een verloving en schulden die betaald worden. Volg deze link voor het kerstverhaal [De Witte Mantel](#)

<https://youtu.be/R-FuFU93OdU>

Dit jaar is alles anders. Het was zo mooie traditie. Op de vrijdag voor kerst vertelt Bert Stuij een zelf geschreven kerstverhaal in het Gruizenkerkje, er is prachtige muziek, en na afloop is er Gluhwein. Dit jaar lukte het niet. Corona gooit roet in de Gluhwein, zogezegd. Maar er is een alternatief! Een digitaal alternatief, zoals zo veel dit jaar digitaal geworden is. Het verhaal haakt aan bij een eeuwenoud drieluik dat in het Salviuskerkje van Limbricht thuishoort. Het hart van dat drieluik is een fijnzinnig houtsnijwerk, gemaakt is door de Meesters van Elsloo in de 16e eeuw. Dat houtsnijwerk is een verbeelding van de verloving van Maria en Jozef. Genoeg associaties voor een verhaal met een verloving, en een meester houtsnijder. De muziek wordt verzorgd door twee leden van het ensemble [Going Places](#) Willy de Koning maakte er een fraaie film van. Luister en geniet.

Bert Stuij

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 18-12-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5375, Subitem: 179.

23-12-2020

ZOOMEN OVER VERWACHTING

Digitaal aan tafel op zondagmiddag.

Op zondagmiddag 20 december was er een bijzondere ZOOM "meeting", waarbij het even was alsof we in het Gruizenkerkje met elkaar rond een grote tafel zaten.

Waar we dan met elkaar praatten over hoop en verwachting, over hoe je soms teleurgesteld kunt raken, over hoe je soms ook meer ontvangt dan waar je op rekende, en over verwachtingen die richting kunnen geven aan je leven. Aan waar je je voor inzet.

De start van het gesprek was een korte film (25 min), die we in het Gruizenkerkje hebben opgenomen. Een film met Lianne van Oord, Herbert Hooijkaas, Rianne Spa en Bert Stuij, die elk op hun manier iets over 'verwachting' delen. Met tussen de gesprekken door prachtige muziek. Muziek van alle kanten. We hoorden een deel van Messiah van Händel, maar evenzeer het emotionele verhaal over Annelies (uit Sas van Gent in Zeeland), en een prachtige kerstwens van Trinity.

Dit is de link naar de film. <https://youtu.be/NwS8HMZAvVs>

Geniet er van en laat je inspireren. En mogen je mooiste verwachtingen bewaarheid worden, in de tijd die komt, in het jaar dat komt. Ons is deze digitale 'Zin aan Tafel' in elk geval zo goed bevallen dat we er in het nieuwe jaar mee door willen gaan. Hou de website dus in de gaten.

Namens het Gruizenteam ☐ Bert Stuij en Lianne van Oord

☐

PS: wilt u op de hoogte blijven van wat er aan "Zin in de Gruizenkerk" gepland wordt, meldt u dan aan op bert.stuij@gmail.com, of stuijfiles@gmail.com voor onze nieuwsbrief!

Verdieping -Bezinning -Communicatie/Monica Bosman, 23-12-2020

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5381, Subitem: 179.